

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/145/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617203192
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3617203192.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň Mgr. Stanislavy Miklánkovej a JUDr. Ivety Anderlovej v spore žalobcov: 1/ T. E., nar. XX.XX.XXXX, 2/ F. E., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom M. XXXX/XX, F., proti žalovanému W. F. F. C. SA, so sídlom W. M XXX XX F., C. republika, konajúcemu prostredníctvom organizačnej zložky W. F. F. C. SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom W., O. 2, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Y. O. A. S. s.r.o., so sídlom W., H. XX, G.: XX XXX XXX, o určenie neprijateľných zmluvných podmienok a iné, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 20. decembra 2017, č.k. 6Csp/172/2017-87, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku III. o náhrade trov konania m e n í tak, že žalovaný m á proti žalobcom 1/, 2/ n á r o k na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 50 %.

Žalovaný m á proti žalobcom 1/, 2/ n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená ako súčasť Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, Zmluvy o revolvingovom úvere a vydání kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 06.02.2013 je neplatná. Výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol. Výrokom III. rozhodol, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo a výrokom IV. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť Okresnému súdu Partizánske súdny poplatok za žalobu vo výške 99,50 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. V odôvodnení uviedol, že žalobcovia sa podanou žalobou domáhali proti žalovanému určenia, že zmluvné podmienky uvedené v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, Zmluve o revolvingovom úvere a vydání kreditnej karty a Rámcovej zmluve o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 06.02.2013 v časti 3 bod 3 a v časti 2 bod 5.3. sú neprijateľné; určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená ako súčasť Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, Zmluvy o revolvingovom úvere a vydání kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 06.02.2013 je neplatná; určenia, že rozhodcovská doložka zo dňa 06.02.2013 je neplatná a určenia, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere, Zmluva o revolvingovom úvere a vydání kreditnej karty a Rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 06.02.2013 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobcovia 1/,2/ ako spoludlžníci a spoločnosť I. X. a.s. ako veriteľ uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bol úver vo výške 9 037 eur s úrokovou sadzbou 16,38%, splatný v 120 mesačných splátkach po 164,26 eur. Dohodnutý bol aj poplatok za poistenie 6,99%. RPMN bola podľa zmluvy 17,67%. Celková čiastka k zaplaceniu bola 18 423,60 eur, priemerná RPMN 12,29%. Splatnosť mesačnej splátky bola k 15. dňu v mesiaci a termín konečnej splatnosti bol určený ako dátum poslednej mesačnej splátky úveru, ktorý mal byť oznámený klientovi písomne po poskytnutí úveru. Zmluva má povahu zmluvného formulára vopred pripraveného veriteľom. Veriteľ zmluvu uzatváral v rámci predmetu svojho podnikania, pričom zo zmluvy

nevyplýva, že by ju žalobcovia ako dlžníci uzatvárali v rámci predmetu obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Zmluva obsahuje v časti 2 Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. V tejto časti obsahuje zmluva v bode 5.3 rozhodcovskú doložku, ktorá sa týka revolvingovej zmluvy a ktorá dáva právomoc na rozhodovanie v spore z tejto zmluvy Stálemu rozhodcovskému súdu Slovenskej bankovej asociácie. V časti 3 (Spoločné ustanovenia) bod 3.3. obsahuje zmluva Dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov (§ 551 Obč. zákonníka v platnom znení), podľa ktorej klient výslovne a neodvolateľne súhlasí, aby mu v prípade, že sa omešká so splácaním úveru viac ako 1 mesiac, t.j. nezaplatí minimálne dve po sebe nasledujúce splátky úveru, uskutočňoval platca mzdy mesačné zrážky zo mzdy, a to až do splatenia čerpaného úveru v celom rozsahu vrátane príslušenstva, a aby zrazenú sumu poukazyval na účet Cetelemu. Cetelem s týmto spôsobom zabezpečenia záväzkov klienta súhlasí. Táto dohoda sa vzťahuje aj na budúcich platcov mzdy klienta, ako aj na iné príjmy klienta, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia zaobchádza ako so mzdou. Náklady spojené so zrážkami nesie klient. Súd prvej inštancie právne vec posúdil podľa § 137, § 161 ods. 1 až ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“); § 37 ods. 1, § 52 ods. 1 až ods. 4, § 53 ods. 1, ods. 5, § 551 ods. 1 až ods. 3 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie uviedol, že vo vzťahu k určeniu, že zmluvné podmienky v časti 3. bod 3. a v časti 2 bod 5.3. sú neprijateľné, súd naliehavý záujem na podanie žaloby nezistil. Čo sa týka časti 3 bod 3 zmluvy, ide o dohodu o zrážkach zo mzdy, vo vzťahu ku ktorej sa osobitným petitom žalobcovia domáhajú určenia jej neplatnosti. Už táto skutočnosť sama osebe vylučuje naliehavý právny záujem na určení, že je neprijateľnou podmienkou. Súd totiž pri rozhodovaní o jej neplatnosti skúma, či je alebo nie je neprijateľnou podmienkou ako predbežnú otázku. Samostatné určenie, že táto zmluvná podmienka je neprijateľná, by bolo nadbytočné. Naliehavý právny záujem je daný len vtedy, ak vzťahy strán nie je možné riešiť iným spôsobom. V tomto prípade vzťahy strán týkajúce sa predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy sú riešené pri rozhodovaní o jej neplatnosti. V časti 2 bod 5.3 zmluva obsahuje rozhodcovskú doložku týkajúcu sa Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb. Z vykonaného dokazovania však nevyplýva, že by táto časť zmluvy nadobudla účinky, pretože žalobcovia ani žalovaní v spore netvrdili, že by im bol poskytnutý aj revolvingový úver. Predmetná rozhodcovská doložka sa týka tej časti zmluvy, v ktorej sú ustanovenia o revolvingu, ktorý však žalobcovia nečerpali. Napadnutá rozhodcovská doložka sa teda na žalobcov nevzťahuje (vzťahuje sa na nich osobitná rozhodcovská doložka dojednaná na samostatnej listine ako prílohe zmluvy). Určenie neplatnosti tejto rozhodcovskej doložky by teda nevyriešilo definitívne žiadne sporné skutočnosti medzi stranami, preto na takom určení naliehavý právny záujem nie je. Naproti tomu, súd zistil naliehavý právny záujem na určení, že dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou predmetnej zmluvy, je neplatná. Súd vychádzal z posúdenia, či určením neplatnosti tejto dohody je možné definitívne vyriešiť sporné vzťahy, ktoré sa jej týkajú. Podľa posúdenia súdu je možné spornosť dohody o zrážkach zo mzdy vyriešiť buď v konaní o zdržanie sa výkonu práv z nej, alebo v konaní o určení jej neplatnosti. Skutočnosť, že sporné vzťahy je možné riešiť aj v inom type sporu však podľa právneho posúdenia súdu neznamená automaticky nedostatok právneho záujmu na podaní určovacej žaloby. Určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy môže priaznivo ovplyvniť postavenie žalobcov. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný realizuje práva z predmetnej dohody. Ak súd rozhodne o jej neplatnosti, dôsledkom bude, že majetok žalobcov bude zaťažený v menšom rozsahu, a to len do výšky dohodnutých splátok, nie do výšky maximálnej sumy ako pri výkone rozhodnutia. Platnosť alebo neplatnosť predmetnej dohody by nemohla byť predmetom posudzovania pri rozhodovaní o žalobe na plnenie (ide len o zabezpečovací inštitút, ktorý má vo vzťahu k hlavnému záväzku akcesorickú povahu a ktorý práva z hlavného záväzku priamo neovplyvňuje). Určovacia žaloba je teda v tejto časti predmetu konania účinným nástrojom, ktorým sa môžu žalobcovia domôcť svojich práv bez toho, aby bolo dôvodné iniciovať ďalší spor. Súd posúdil predloženú dohodu o zrážkach zo mzdy uvedenú v časti 3 čl. 3 predmetnej zmluvy ako neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, z toho dôvodu ako neplatnú. Vychádzal pritom z toho, že nejde o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Dohodu o zrážkach zo mzdy včlenil do formulára zmluvy o úvere vopred veriteľ - dodávateľ a je súčasťou všetkých obdobných zmlúv o úvere uzatváraných v danom období so spotrebiteľmi. Je integrálnou súčasťou zmluvného formulára a nie je možné ju z neho odčleniť. Spotrebiteľ ju môže len prijať ako súčasť formulárovej zmluvy, alebo neuzavrieť zmluvu ako celok. Súd vidí neprijateľnosť predloženej dohody v tom, že dáva veriteľovi možnosť nútene sa domôcť plnenia od dlžníka, a to bez toho, aby bol základ a výška jeho nároku preskúmaný v osobitnom konaní (súdnom alebo rozhodcovskom). Takisto dáva možnosť veriteľovi, aby sa od spotrebiteľa domohol mesačne väčšieho plnenia, ako bolo dohodnuté v zmluve o úvere, pretože podľa dohody má nárok na zrážky do maximálnej zákonnej výšky ako pri výkone rozhodnutia, nie len do výšky dohodnutej mesačnej splátky. Ďalej súd prihliadal aj na to, že v

čase uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy nie je zrejماً výška zabezpečeného záväzku a jeho výšku v zásade určí veriteľ (tým, že ju predloží zamestnávateľovi a uvedie, do akej výšky sa majú zrážky vykonávať), a to vrátane príslušenstva, pri ktorom môže nastať spornosť ohľadom jeho výšky (súd si nemohol nevšimnúť, že v zmluve chýba údaj o konkrétnom termíne konečnej splatnosti úveru, čo môže mať vplyv na nárok žalovaného na úroky a poplatky). Dohoda o zrážkach zo mzdy teda podľa názoru súdu nie je ani dostatočne určitá. Súd určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená ako súčasť Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, Zmluvy o revolvingovom úvere a vydání kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. 42683082539006 zo dňa 06.02.2013 je neplatná. Súd prvej inštancie mal ďalej za to, že spotrebiteľ sa môže účinne brániť proti účinkom rozhodcovskej doložky iným spôsobom, a to jednoduchým písomným vyhlásením o tom, že odvoláva súhlas s riešením sporu na rozhodcovskom súde. Naliehavosť jeho právneho záujmu na určení neplatnosti rozhodcovského rozsudku teda daná nie je. Napokon súd skúmal danosť naliehavého právneho záujmu na určení, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov (presnejšie, že úver je bezúročný a bez poplatkov). Ani v tejto časti predmetu sporu súd naliehavý právny záujem na určení nezistil. Prípadné určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru totiž nijako nezabráni ďalším možným sporom. Aj v prípade určenia sa môže žalovaný domáhať v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní zaplatenia nezaplatenej istiny, respektíve v prípade, ak by žalobcovia zaplatili viac, ako sa domnievajú že sú povinní platiť, môžu sa domáhať vydania bezdôvodného obohatenia. V týchto konaniach by potom súd ako predbežnú otázku skúmal aj otázku, či má veriteľ nárok na príslušenstvo pohľadávky alebo nie (alebo v akom rozsahu má nárok), respektíve či je poskytnutý úver úročený a vznikol nárok na zaplatenie poplatkov alebo nie. Rozhodnutím o bezúročnosti a bezpoplatkovosti nezískajú žalobcovia jednoznačnú odpoveď na otázku, koľko žalovanému dlhujú, pretože časť ich dlhu bola zaplatená, časť bola zaplatená s omeškaním, teda evidentne vznikol aj nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania. Definitívne odstránenie spornosti práva tak podanou žalobou o určenie, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov nie je možné dosiahnuť. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania. Súd vychádzal z toho, že žalobcovia aj žalovaný boli každý v časti predmetu konania úspešný a neúspešný. Každá zo strán bola teda v konaní čiastočne úspešná a čiastočne neúspešná. Preto súd o trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. O povinnosti zaplatiť súdny poplatok za žalobu súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, podľa ktorého ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

2. Proti tomuto rozsudku vo výroku III. o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Uviedol, že právo na riadne odôvodnenie uznesenia ako súdneho rozhodnutia je súčasťou práva sporovej strany na spravodlivý súdny proces. Rozhodnutie bez náležitého odôvodnenia, bez uvedenia zákonných ustanovení, na základe ktorých rozhodol, t.j. bez náležitého právneho posúdenia veci, je rozhodnutím nepreskúmateľným, zmätočným, nezrozumiteľným. Takéto rozhodnutie strane sporu neposkytuje náležité odôvodnenie, prečo a na základe akej právnej normy súd rozhodol. Žalovaný má za to, že bolo porušené jeho základné právo na spravodlivý súdny proces a na súdnu ochranu. Z výroku napadnutého rozsudku vyplýva, že žalobcovia mali v spore úspech v časti petitu žaloby, ktorou žiadali súd o určenie, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená ako súčasť Úverovej zmluvy je neplatná. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Podľa odbornej verejnosti vo všeobecnosti platí, že ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Pomerne rozdelenie trov je jednak odrazom reálneho výsledku sporu a jednak predstavuje prevenciu, aby strany nežalovali viac, ako im podľa hmotného práva patrí a nižší úspech žalobcu potom znamená, že v konaní úspešnejší žalovaný získa aj pomernú časť trov. Pomer úspechu je základným meradlom pri priznaní nároku na náhradu trov konania. Ak žiadna zo strán nedosiahla plný úspech v spore, má každá zo strán čiastočný úspech. Nárok na náhradu trov konania pri čiastočnom úspechu je založený na prevažujúcom úspechu strany v spore.

V prípade, že sa v spore pomerne vyváži úspech a neúspech sporových strán, súd spravila neprizná nárok na náhradu trov konania žiadnej strane. Ak však má strana sporu čiastočný úspech vo vyššom pomere ako protistrana, nároky na náhradu trov sa podľa tohto pomeru prekryjú a odpočítajú a výsledná hodnota predstavuje výšku rozsahu nároku na náhradu trov konania strany, ktorá mala v spore úspech vo vyššom rozsahu ako protistrana. Z výroku rozsudku je zrejmé, že žalobcovia mali v predmetnom spore len čiastočný úspech, ktorý vyplýva zo skutočnosti, že im bolo rozsudkom súdu vyhovené len v jednej časti petitu žaloby z celkových štyroch, ktoré vyplývajú zo žalobného návrhu. Žalobcovia mala teda v spore 25% úspech. Žalovaný mal v predmetnom spore 75% úspech a 25% neúspech, z čoho matematicky vyplýva, že žalobcovia mali nahradiť žalovanému

trovy vo výške 75% a žalovaný žalobcom má nahradiť trovy vo výške 25%. Vzhľadom k tomu, že nároky náhradu trov konania oboch sporových strán sa prekrývajú, navzájom sa odpočítajú $75\% - 25\% = 50\%$. Na základe vyššie uvedeného je žalovaný toho názoru, že má mať nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v rozsahu 50%, a preto navrhuje, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalovanému prizná voči žalobcom 1/, 2/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50% a prizná žalovanému aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalobcovia 1/, 2/ sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadrili.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v napadnutom rozsahu vo výroku III. o náhrade trov konania podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku III. je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

5. Odvolaním bolo napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku III. o náhrade trov konania. Výroky I., II., a IV odvolaním napadnuté neboli, nadobudli právoplatnosť, a preto ich odvolací súd nepreskúmal.

6. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

7. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

8. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. Vyššie citovaného ustanovenia § 255 CSP upravuje tzv. zásadu úspechu v spore Úspech vo veci súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom (t.j. víťazstvom) v spore. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu.

10. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobcovia sa podanou žalobou zo dňa 05.06.2017 domáhali určenia, že zmluvné podmienky uvedené v Zmluve o spotrebiteľskom úvere, zmluve o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 06.02.2013 (ďalej len „zmluva o úvere“) v časti 3. bod 3 a v časti 2 bod 5.3 sú neprijateľné. Zároveň sa domáhali určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy ako súčasť zmluvy o úvere a rozhodcovská doložka je neplatná. Domáhali sa tiež určenia, že zmluva o úvere je bezúročná a bezpoplatkov. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vyslovil, že dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere je neplatná. Vo zvyšnej časti, t. j. vo zvyšných troch petitoch žaloby, a to vo veci určenia, že zmluvné podmienky uvedené v zmluva o úvere v časti 3. Bod 3 a v časti 2 bod 5.3 sú neprijateľné, určenia neplatnosti rozhodcovskej doložky a určenia bezúročnosti a bez poplatkovosti zmluvy o úvere, súd žalobu zamietol.

10. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovia boli úspešní len v rozsahu 1/4 uplatnených nárokov v žalobe, t. j. v rozsahu 25 %. Žalovaný bol úspešný v rozsahu 75 %. V zmysle § 255 ods. 2 CSP je preto potrebné náhradu trov konania pomerne rozdeliť. Čistý úspech žalovaného po odpočítaní úspechu žalobcov je 50%. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok vo výroku III. o náhrade trov konania podľa § 388 CSP zmenil a žalobcovi priznal náhradu trov konania v tomto rozsahu.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, a preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).